

AARHUS UNIVERSITET

Fakultet: Aarhus BSS	Eksamenstermin: Reeksamen august 2018
Juridisk	Kandidateksamen Ordning: -
Del/delprøve/fase:	2. år af bacheloruddannelsen
Fag:	Strafferet og straffeprocess
Opgavetype:	Almindelige opgaver
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 3	
Eksamensdag: mandag	Dato: 6. Måned: august År: 2018 kl. 9.00 - kl. 14.00
Eksamenslokaler:	
Tilladte medbragte hjælpemidler: Alle – herunder batteridrevet pc som opslagsværk (SKAL UDFYLDES)	
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Nærværende opgavetekst. Der henvises til Eksamensreglementet: http://studerende.au.dk/studier/fagportaler/jur/eksamen/ Al kommunikation med andre under eksamen er IKKE tilladt.	

Karaktererne offentliggøres mandag den 3. september 2018 inden kl. 18.00.

Opgave 1 - Travl dag i Åby

Michael var ivrig fan af Åbys fodboldhold, og sad på tribunen ved alle kampe. Efter en hjemmekamp, hvor Åby havde tabt til ærkerivalerne fra Øens hold, var Michael så vred, at han mente det var på tide, at Øens hold fik en lærestreg. Sammen med Søren og Jens, lavede han hurtigt en molotov cocktail, ved at hælde benzin i en flaske, stoppe en klud ned i flasken, og så gik de sammen frem mod den bus, der ventede på spillerne fra Øens hold udenfor på parkeringspladsen. Jens, som var den eneste ryger, tog sin lighter frem. Pludselig dyttede Sørenns kammerat, Peter, fra en bil et stykke derfra, og Søren løb over til ham og kørte væk.

Idet Michael rakte flasken frem mod Jens, for at denne skulle antænde kluden, stoppede Jens lighteren i lommen og gik sin vej. To mænd, fra stadionets eget vagtpersonale, fik øje på Michael, som stod med flasken og så rådvild ud. Vagterne fik lynhurtigt Michael passiviseret. De tog flasken fra ham, og fastholdt ham indtil politiets ankomst. På stationen erkendte Michael, og forklarede ligeledes om Jens og Søren, i overensstemmelse med det ovenfor beskrevne.

Politiet opsøgte først Jens, som forklarede, at han på vej hen til bussen havde fortrudt deres forehavende, og derfor forlod stedet. Han var overbevist om, at Michael ikke selv kunne antænde bomben, eftersom han aldrig havde set Michael have hverken tændstikker eller lighter på sig, da Michael var ikke-ryger.

Kl. 23.15 nåede politiet frem til Sørenns adresse. Da politiet bankede på, lukkede en lettere beruset Søren op. Søren sad ved køkkenbordet og var optaget af at tælle en bunke 5-Euro-sedler. På en sofa lå Peter med bukserne nede, i færd med at trække tøjet af en sovende og stærkt beruset ung pige.

Politiet anholdt både Peter og Søren og tog dem med på stationen, ringede efter en ambulance til pigen, og beslaglagde bunken med 5-Euro-sedler.

På stationen forklarede Søren om episoden ved fodboldstadion, i overensstemmelse med Michael og Jens. Om begivenhederne i lejligheden forklarede han, at han ikke var klar over, hvad Peter og pigen lavede. Han havde været med til at drikke øl sammen med Peter og pigen, tidligere på dagen. Men da politiet kom, var han optaget af at få pengene delt lige imellem sig selv og Peter. Han forklarede videre, at pengene stammede fra en lille "gesjæft" som han og Peter havde lavet sidste lørdag, med at køre til et af de store indkøbscentre syd for grænsen, hvor de mod betaling af 5 Euro, hjalp kunder med at få deres indkøb ind i bilen eller bussen. Der var 850 Euro til dem hver.

Peter forklarede enslydende vedrørende pengene, og om pigen forklarede han, at han kendte hende lidt, og at de havde haft sex et par gange tidligere. Denne aften havde de drukket sammen, og han havde følt, at de havde haft en udtalt aftale tidligere på aftenen, om at have sex når de kom hjem.

Der ønskes en redegørelse for de pågældende eventuelle strafansvar efter straffeloven.

1. Er anholdelsen af Søren og Peter lovlig?

2. Er beslaglæggelsen af pengene lovlig?

Opgave 2 - Den deprimerede landmand

Anton Andersen drev sammen med sin hustru Else en landejendom, som hun i 2011 havde arvet efter sine forældre. Det gik ikke godt med landbruget, og Andersen havde også problemer med hustruen, der konstant brokkede sig og syntes det var for dårligt, at de ikke fik mere ud af gården, som de jo havde fået på meget favorable vilkår. Andersen blev mere og mere deprimeret og begyndte at drikke og havde efterhånden helt opgivet gården.

En dag i september 2017 under efterårsarbejdet satte traktorens motor ud. Andersen syntes nu, det hele var håbløst, og hældte traktoren over med benzin og satte en tændstik til. Da tanken på traktoren eksploderede, gik der ild i en halmstak ca. 20 m derfra, og den brændte hurtigt ned. Andersen gik hjem til Else og fortalte, at traktoren havde sat ud midt i pløjearbejdet. Der havde stået ild ud fra motoren, men han var heldigvis lige nået væk, inden den eksploderede. Den var totalt nedbrændt. Else syntes det lød underligt. Andersen sagde, at han jo ikke var mekaniker, men der måtte vel have været en kortslutning et eller andet sted. De var enige om, at traktoren måtte være ca. 50.000 kr. værd, og at halmstakken måtte have en værdi på ca. 3.000 kr. Andersen udfyldte og skrev herefter i Elses navn under på en anmeldelse til forsikringsselskabet og krævede samlet 53.000 kr.

Nogle dage senere kom en taksator og besigtigede traktoren. Han spurgte Andersen ud om branden og lagde ikke skjul på, at han fandt omstændighederne mistænkelige, og at sagen skulle undersøges. To uger efter modtog Else 3.000 kr. fra forsikringsselskabet med besked om, at traktorbranden skulle undersøges nærmere, før man tog endelig stilling til forsikringsspørgsmålet vedrørende denne.

Andersen syntes nu, at situationen så endnu mere håbløs ud og besluttede sig for at gå på en heftig druktur. Han spurgte sin gamle ven, Bent Birk, om denne ville med. De tog hen på deres stamværtshus "Hjorten", hvor de drak tæt hele eftermiddagen og hen over aftenen. På et tidspunkt, da Andersen skulle på toilettet, fik han øje på en jakke, der lå sammenkrøllet på gulvet. Han tog jakken med sig tilbage til bordet, idet han havde tænkt sig at aflevere den til tjeneren. Da Bent så, at det var lige præcis den Hugo Boss jakke han i længere tid havde ønsket sig, sagde han til Andersen, at der ikke var nogen grund til at ulejlige tjeneren og puttede i stedet jakken i sin taske.

Andersen havde ingen kontanter på sig, men han havde uden Elses vidende taget hendes dankort med, som han kendte koden til. Han mente, at hun passende kunne kompensere ham lidt for at have været en sur og tvær hustru. Lidt før midnat besluttede de sig for at sige tak for i aften. Tjeneren gav dem en regning, der samlet lød på 3.500 kr. Andersen betalte med Elses dankort og gav det herefter til Birk og oplyste ham om koden og sagde, at Birk jo kunne fornøje sig lidt med Elses dankort, inden hun fik det spærret. De tog afsked med hinanden uden for restauranten og Andersen bevægede sig mod havnen. Han syntes livet var formålsløst og besluttede sig for at kaste sig i vandet. På vejen fik han den indskydelse at "låne" en bil til formålet. Det lykkedes ham at starte en ældre bil af mærket BMW, som han benyttede til at køre ned til havnen og direkte ud i bugten, hvor bilen sank til bunds. Han blev stærkt forkommen reddet i land, men var på grund af manglende ilttilførsel til hjernen 100% invalid.

Der ønskes en redegørelse for de impliceredes ansvar efter straffeloven. Endvidere ønskes oplyst, om anklagemyndigheden kan undlade at rejse tiltale mod Anton Andersen på grund af invaliditeten.